

XVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28.
 December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger
 (Dyrtidsloven).

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13. December 1917).

Det er under Udvalgets Forhandlinger ikke lykkedes, væsentlig paa Grund af principielle Uoverensstemmelser i Opfattelsen af den mest ønskelige Karakter af Dyrtidsforanstaltninger paa kommunalt Initiativ, at opnaa Enighed om det foreliggende Lovforslag eller om Ændringer til dette.

Udvalget har delt sig i tre Mindretal.

Det første Mindretal (Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Kragh, Kristensen og Jørgen Pedersen) maa hævde, at Dyrtidsforanstaltninger paa kommunalt Initiativ i første Række bør komme dem til gode, som paa Grund af deres særlige Forhold særlig trykkes af Dyrtiden, medens Foranstaltninger; der kommer alle til gode, kommer i anden Række. Dette har fundet sit klare Udtryk i den bestaaende Lov (Dyrtidsloven af 1916), som Mindretallet samtidig maa hævde stiller Kommunerne frit med Hensyn til Iværksættelsen af saadanne Foranstaltninger, ogsaa set fra et økonomisk Synspunkt, og man ønsker ikke ved at yde $\frac{2}{3}$ af kommunale Udgifter til Lettelse af Dyrtidstrykket for alle at foran-

ledige, at der bliver mindre til Raadighed til Støtte for dem, der er vanskeligt stillede.

Forslaget foreligger ganske uoplyst i Henseende til, hvad der af det ved Dyrtidsloven af 1916 til Raadighed stillede Beløb hidtil er anvendt, som ogsaa med Hensyn til Maaden, hvorpaa man har anvendt denne Lov i de forskellige Kommuner. Men under Hensyn til de Foranstaltninger, der allerede i et stort Antal Kommuner er truffet med denne Vinter for Øje, f. Eks. for Flæskets og Brændselets Vedkommende, maa Mindretallet formene, at et Beløb af 9 Kr. pr. Indbygger for Tiden indtil 31. Marts 1918 til Anvendelse i Henhold til § 1 i Dyrtidsloven af 1916 udover de 15 Kr., Loven stiller til Raadighed, vil vise sig fyldestgørende; Oplysninger mod Rigtigheden af dette Skøn foreligger, som alt nævnt, ikke.

De stærkt stigende Priser paa Belysningsmidler, der kendetegner den senere Tid, og som vil kunne føles tyngende, hvor Indtægterne er smaa, gør det rimeligt, at ogsaa Belysningsmidler kan indtages under de Livsforhold, til hvis